

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

29 octombrie 2019

mun. Chișinău

Colegiul lărgit în următoarea componență:

președinte

Timofti Vladimir

judcători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor

judcând, fără citarea părților la proces, recursul ordinar declarat de avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului Culiuc Alexandru, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui

Culiuc Alexandru XXXXX, născut la XXXXX,
domiciliat în XXXXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. *Prima instanță: 10.10.2017 – 02.04.2018;*
2. *Instanța de apel: 16.05.2018 – 16.01.2019;*
3. *Instanța de recurs: 22.03.2019 – 29.10.2019.*

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 02.04.2018, Culiuc Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal și stabilită pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, echivalentul a 10000 lei.

Prin aceeași sentință a fost respinsă solicitarea procurorului Gropa Maxim de a încasa de la Culiuc Alexandru XXXXX, cheltuielile judiciare suportate în prezenta cauză penală, ca fiind neîntemeiată.

Instanța de fond a dispus aplicarea măsurii preventive - obligarea de nepărăsire a țării în privința lui Culiuc Alexandru XXXXX, până la intrarea în vigoare a sentinței, apoi a o revoca.

2. Pentru a pronunța sentința prima instanță a constatat că, în perioada anilor 2012-2013, Culiuc Alexandru XXXXX împreună cu Gheorghita Lilia XXXXX și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, acționând în mod intenționat și în interes material, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea obținerii unor câștiguri însemnate, prin abuz

de poziție de vulnerabilitate, manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin discuții în cadrul cărora i-au comunicat toate condițiile prestării serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, au recrutat-o pe Stoleru Alina Fiodor, cu consimțământul acesteia.

În perioada lunii aprilie 2013, urmărind același scop infracțional, Culiuc Alexandru XXXXX, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghîța Lilia XXXXX și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, după ce Stoleru Alina XXXXX s-a deplasat în Federația Rusă, au întâlnit-o și au transportat-o la locul de destinație, adică la un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă, unde urma să fie adăpostită.

Ulterior, în perioada martie 2013 - martie 2015, continuând realizarea intenției infracționale comune, Culiuc Alexandru XXXXX, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghîța Lilia XXXXX și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, luându-i pașaportul sub pretextul perfectării înregistrării, au adăpostit-o pe Stoleru Alina XXXXX într-un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă și, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin lipsa de surse financiare și mijloace necesare pentru existență, prin înșelăciune, manifestată prin aceea că îi comunica permanent despre faptul că cheltuielile pentru întreținerea sa sunt mai mari decât câștigul obținut, precum și prin amenințarea cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, au supus-o pe Stoleru Alina XXXXX exploatării sexuale comerciale, organizând în fiecare caz transportarea acesteia la locul unde presta servicii sexuale contra plată și primind banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, dintre care o parte erau transmiși lui Stoleru Alina XXXXX, în fiecare caz suma de bani primită de ea fiind stabilită în mod arbitrar de către Culiuc Alexandru XXXXX și Gheorghîța Lilia XXXXX.

Tot el, aproximativ în luna iulie 2014, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghîța Lilia XXXXX și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, acționând intenționat și în interes material, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea obținerii unor câștiguri însemnate, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin discuții în cadrul cărora i-au comunicat toate condițiile prestării serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, au recrutat-o pe Braniște Lucia XXXXX, cu consimțământul acesteia.

La fel, în perioada lunii iulie 2014, urmărind același scop infracțional, Culiuc Alexandru XXXXX, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghîța Lilia XXXXX și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, după ce Braniște Lucia XXXXX s-a deplasat în Federația Rusă, au întâlnit-o și au transportat-o la locul de destinație, adică la un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă, unde urma să fie adăpostită.

Ulterior, pe parcursul anului 2014, continuând realizarea intenției infracționale comune, Culiuc Alexandru XXXXX, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghîța Lilia XXXXX și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală,

luându-i pașaportul sub pretextul perfectării înregistrării, au adăpostit-o pe Braniște Lucia XXXXX într-un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă și, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin aflarea pe teritoriul unui stat străin țară surse financiare și mijloace necesare pentru existență, prin înșelăciune, manifestată prin aceea că îi comunica permanent despre faptul că suportă cheltuieli suplimentare pentru întreținerea acesteia, au supus-o pe Braniște Lucia XXXXX exploatării sexuale comerciale, organizând în fiecare caz transportarea acesteia la locul unde presta servicii sexuale contra plată și primind banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, dintre care o parte erau transmiși lui Braniște Lucia XXXXX, în fiecare caz suma de bani primită de ultima fiind stabilită în mod arbitrar de către Culiuc Alexandru XXXXX și Gheorghîța Lilia XXXXX.

Instanța de fond a reținut că Culiuc Alexandru *se învinuiește* de organul de urmărire penală de *recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, confiscarea documentelor, prin înșelăciune, de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane de două sau mai multe persoane, acțiuni săvârșite de mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b), d) din Codul penal, însă acțiunile inculpatului în baza probelor acumulate, se circumscriu juridic în baza art. 220 alin. (1) Cod penal după indicii calificativi: înlesnirea practicării prostituției și tragerea de foloase de pe urma practicării prostituției de către o altă persoană, totodată constatând următoarea stare de fapt, precum că Culiuc Alexandru XXXXX în perioada anilor 2013-2014, aflând despre domeniul de activitate a d-nei Braniște Lucia XXXXX și anume de prestarea serviciilor sexuale contra plată în orașul Moscova, a transportat-o de mai multe ori pe Braniște Lucia XXXXX, la locul unde ultima presta servicii sexuale contra plată, iar ulterior a pretins și a primit o parte din banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, respectiv înlesnindu-i practicării prostituției de către Braniște Lucia XXXXX.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță, prin care inculpatul Culiuc Alexandru XXXXX să fie recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și condamnat la o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții și de a exercita o activitate legată de gestionarea resurselor umane pe un termen de 5 ani.

De asemenea procurorul a solicitat încasarea de la inculpat a cheltuielilor de judecată, și anume: (1) 186 lei, consumabile (hârtie), fiind luate în calcul filele materialelor cauzei și celor anexate la demersurile înaintate în instanța de judecată; (2) 2666,32 lei, salariul procurorului (4 zile), fiind luat în calcul timpul utilizat pentru efectuarea acțiunilor de urmărire penală și la examinarea demersurilor în instanța de judecată; (3) 22731, 74 lei, cheltuieli pentru procedura de extrădare suportate din contul bugetului de stat.

În motivarea apelului procurorul a invocat că vinovăția inculpatului a fost demonstrată integral prin probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în ședința instanței de fond. În contextul celor relatate, apreciind conform propriei

convingeri, formate în urma examinării în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv a probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești din punct de vedere a coroborării lor, călăuzindu-se de legea procesual penală, procurorul conchide că probele acumulate confirmă cu certitudine că Culiuc Alexandru XXXXX a comis trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin amenințare cu aplicarea și aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscare a documentelor, prin înșelăciune, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane, infracțiune prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal.

Apelantul a menționat, că în cadrul urmăririi penale inculpatul A. Culiuc a depus declarații ce contravin cu cele date în cadrul cercetării judecătorești, fapt ce demonstrează tendința acestuia de a duce în eroare organul de urmărire penală și instanța de judecată, precum și culpa acestuia. Mai mult ca atât, schimbarea declarațiilor de către partea vătămată Alina Stoleru, cărora urmează de a le fi dată o apreciere critică, deoarece vin în contradicție cu celelalte probe legal acumulate și administrate în cadrul procesului penal, se datorează influențării acesteia de către inculpat, de frica pe care o are partea vătămată față de acesta, subliniind suplimentar rolul inculpatului la comiterea infracțiunii.

În același context, judecătorul în sentință face o analiză amplă a componentelor de infracțiune prevăzute de art. 165 și 220 Cod penal, dar nu atrage atenție la declarațiile părții vătămate Lucia Braniște, care indică și în instanța de judecată că a fost maltrată în Federația Rusă, inculpatul a dorit să profite de ea, mai mult ca atât a amenințat-o cu răfuială prin intermediul rețelelor de socializare. Chiar dacă instanța dă apreciere critică extraselor din rețelele de socializare anexate de către părțile vătămate, cum pot fi lăsate fără vedere declarațiile lui Braniște Lucia și celelalte probe, care indică că A. Stoleru a primit bani de la Lilia Gheorghiu, soția lui A. Culiuc și că aceasta a ajuns înapoi în Republica Moldova cu bilet de călătorie, dar nu cu pașaportul său, astfel din analiza minuțioasă a probelor administrate în cadrul cercetării judecătorești, atrage atenția procurorul la existența amenințărilor și folosirea poziției de vulnerabilitate a părților vătămate de către inculpat, precum și restul acțiunilor prejudiciabile descrise și admise de către instanță în sentință, nu apar careva dubii că Alexandru Culiuc prin acțiunile sale intenționate a materializat latura obiectivă a infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b) și d) Cod penal, dar nu a celei prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal.

De asemenea, procurorul a indicat că, refuzând cerința de a încasa cheltuielile judiciare formate ca rezultat a administrării probelor în cadrul urmăririi penale, instanța de judecată a ignorat prevederile art. 227-229 Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019 a fost admis apelul declarat de procuror, casată total hotărârea atacată și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță după cum urmează:

Culiuc Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal la 8 (opt) ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și

a exercita activități legate de resursele umane, pe un termen de 5 (cinci) ani, cu executarea pedepsei principale sub formă de închisoare, în penitenciar de tip închis.

Termenul de executare a pedepsei, fiind calculat din data reținerii acestuia, cu includerea în acest termen a duratei aflării în stare de reținere și arest la domiciliu, din 28 iulie 2017 până la 24 ianuarie 2018.

S-a dispus încasarea de la Culiuc Alexandru în beneficiul statului cheltuielile judiciare în mărime de 22 731,74 lei suportate în legătură cu extrădarea inculpatului din Federația Rusă, în rest solicitarea procurorului cu privire la încasarea cheltuielilor au fost respinse, ca fiind neîntemeiată.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, aproximativ în perioada anilor 2012 - 2013, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghită Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, acționând intenționat și în interes material, urmărind scopul exploatării sexuale comerciale, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea obținerii unor câștiguri însemnate, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin discuții în cadrul cărora i-au comunicat toate condițiile prestării serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, au recrutat-o pe Stoleru Alina Fiodor, cu consimțământul acesteia.

În perioada lunii aprilie 2013, urmărind același scop infracțional, Culiuc Alexandru XXXXX, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghită Lilia XXXXX și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, după ce Stoleru Alina XXXXX s-a deplasat în Federația Rusă, au întâlnit-o și au transportat-o la locul de destinație, adică la un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă, unde urma să fie adăpostită.

Ulterior, în perioada martie 2013 - martie 2015, continuând realizarea intenției infracționale comune, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghită Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, luându-i pașaportul sub pretextul perfectării și înregistrării, au adăpostit-o pe Stoleru Alina într-un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă și, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin aflarea pe teritoriul unui stat străin fără surse financiare și mijloace necesare pentru existență, prin înșelăciune, manifestată prin aceea că îi comunicau permanent despre faptul că cheltuielile pentru întreținerea sa sunt mai mari decât câștigul obținut, precum și prin amenințarea cu aplicarea și aplicarea violenței fizice și psihice nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, au supus-o pe Stoleru Alina XXXXX exploatării sexuale comerciale, organizând în fiecare caz transportarea acesteia la locul unde presta servicii sexuale contra plată și primind banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, dintre care o parte erau transmiși lui Stoleru Alina XXXXX, în fiecare caz suma de bani primită de ea fiind stabilită în mod arbitrar de către Culiuc Alexandru XXXXX și Gheorghită Lilia XXXXX.

Tot el, aproximativ în luna iulie 2014, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghită Lilia XXXXX și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, acționând intenționat și în interes material, urmărind scopul exploatării sexuale

comerciale, prin înșelăciune, manifestată prin promisiunea obținerii unor câștiguri însemnate, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, manifestat prin situația precară din punct de vedere al supraviețuirii sociale, prin discuții în cadrul cărora i-au comunicat toate condițiile prestării serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, au recrutat-o pe Braniște Lucia XXXXX, cu consimțământul acesteia.

La fel, în perioada lunii iulie 2014, urmărind același scop infracțional, Culiuc Alexandru XXXXX, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghită Lilia XXXXX și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, după ce Braniște Lucia XXXXX s-a deplasat în Federația Rusă, au întâlnit-o și au transportat-o la locul de destinație, adică la un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă, unde urma să fie adăpostită.

Ulterior, pe parcursul anului 2014, continuând realizarea intenției infracționale comune, Culiuc Alexandru, împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghită Lilia și alte persoane la moment nestabilite de organul de urmărire penală, luându-i pașaportul sub pretextul perfectării înregistrării, au adăpostit-o pe Braniște Lucia într-un apartament situat în regiunea Moscova din Federația Rusă și, abuzând de poziția de vulnerabilitate a victimei, manifestată prin aflarea pe teritoriul unui stat străin fără surse financiare și mijloace necesare pentru existență, prin înșelăciune, manifestată prin aceea că îi comunicau permanent despre faptul că suportă cheltuieli suplimentare pentru întreținerea acesteia, au supus-o pe Braniște Lucia exploatării sexuale comerciale, organizând în fiecare caz transportarea acesteia la locul unde presta servicii sexuale contra plată și primind banii obținuți de la clienți pentru serviciile prestate de ea, dintre care o parte erau transmiși cet. Braniște Lucia, în fiecare caz suma de bani primită de ultima fiind stabilită în mod arbitrar de către Culiuc Alexandru și Gheorghită Lilia.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Culiuc Alexandru a comis infracțiunea prevăzută de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, cu indici calificativi: *„trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin amenințare cu aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscare a documentelor, prin înșelăciune, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane”*.

5.1. Instanța de apel, analizând cumulul de probe, cercetându-le prin prisma rigorilor de drept, a conchis că, acestea demonstrează indubitabil vinovăția inculpatului Culiuc Alexandru de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2), lit. b), d) Cod penal, iar instanța de fond a făcut o apreciere eronată a probatoriului administrat, ajungând în mod pripit la concluzia că fapta lui Culiuc Alexandru întrunește elementele infracțiunii de proxenetism, or,

În această ordine de idei, instanța de apel a notificat elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de ființe umane, menționând că, victimă a infracțiunii prevăzute la art. 165 Cod penal poate fi numai persoana care la momentul comiterii faptei a atins vârsta de 18 ani, ceia ce și deosebește de fapta de trafic de copii, incriminată la art. 206 Cod penal.

Colegiul penal a menționat că, în speța dată, părțile vătămate Braniște Lucia și Stoleru Alina aveau împlinită vârsta de 18 ani, fapt care exclude calificare acțiunilor inculpatului Culiuc Alexandru în baza faptei de proxenetism, și denotă evident existența faptei de trafic de ființe umane.

Totodată, fiind reținut că, de fapt și de drept obiectul juridic și-a găsit confirmare integral, datorită relatărilor părților vătămate, care au descris circumstanțele în care au fost ținute în Federația Rusă, precum și împrejurările în care le-au fost reținute actele de identitate, dar și nemijlocit au fost lipsite de posibilitatea de a dispune personal de dreptul său de deplasare liberă și nestingherită. Iar contradicțiile între declarațiile partea vătămată Braniște Lucia depuse în cadrul urmăririi penale și în instanța de fond, dar și în instanța de apel, au fost apreciate critic, în contextul în care partea vătămată a susținut de fapt aceleași circumstanțe descrise în fața organului de urmărire penală.

De asemenea, instanța de apel a reținut că, și partea vătămată Stoleru Alina și-a schimbat declarațiile în ședința instanței de fond, care au fost explicate exclusiv datorită relațiilor pe care le-a avut anterior cu inculpatul Culiuc Alexandru, fapt confirmat și de către partea vătămată în ședința instanței de fond, schimbarea acestora fiind determinată de nedorința victimei ca inculpatul să fie condamnat, or acesta ..., „are soție și copii”, cu atât mai mult că declarațiile inițiale depuse în cadrul urmăririi penale de către Stoleru Alina, în cea mai mare parte, vin să confirme și să întărească încă o dată relatările părții vătămate Stoleru Alina în cadrul ședinței instanței de fond, unde de fapt, ultima a confirmat consecutivitatea acțiunilor, și anume primirea banilor de la Culiuc Alexandru, perfectarea de către ultimul a actelor pentru traversarea frontierei de stat, condițiile de prestare a serviciilor sexuale contra plată în Federația Rusă, dar și condițiile de restituire a unei datorii inexistente. Mai mult cu atât, însuși partea vătămată Braniște Lucia a confirmat că inculpatul Culiuc Alexandru a contactat-o, pentru a o găsi de urgență pe Stoleru Alina, care se afla în Moldova, din motivul unei datorii inexistente.

În același context, instanța de apel a reiterat și faptul, că conform extraselor din pașaportul nr. XXXXX pe numele lui Braniște Lucia, se confirmă timpul și locul traversării frontierei de stat a Federației Ruse de către aceasta, care corespunde cu cele declarate în calitate de parte vătămată, iar conform titlului de călătorie XXXXX din 15.06.2015, eliberat pe numele lui Stoleru Alina, se confirmă declarațiile făcute de către aceasta în calitate de parte vătămată referitor la modul în care s-a întors în Republica Moldova.

La fel, s-a menționat și extrasele din pașaportul nr. XXXXX pe numele lui Stoleru Alina, prin care se confirmă timpul și locul traversării frontierei de stat a Federației Ruse de către aceasta, și corespunde cu cele declarate în calitate de parte vătămată în cadrul urmăririi penale, iar, la rîndul său, conform informației privind traversarea frontierei de stat de către Stoleru Alina, Braniște Lucia, Culiuc Alexandru și Gheorghiuță Lilia, se demonstrează faptul că în perioadele indicate de părțile vătămate acestea se aflau pe teritoriul Federației Ruse concomitent cu Culiuc Alexandru și Gheorghiuță Lilia.

Colegiul penal a notat că, din relatările părților vătămate, reiese că acestea din urmă au fost recrutate prin intermediul altor persoane de către inculpatul Culiuc

Alexandru, iar ultimul a realizat acțiunile date în contextul obținerii de foloase pentru practicarea prostituției de către Braniște Lucia și Stoleru Alina, fiind inițiatorul ca părțile vătămate să fie transportate în Federația Rusă, unde au prestat servicii sexuale contra plată. Cu atât mai mult, tot dânsul a fost persoana care a transferat surse financiare pentru deplasarea lui Braniște Lucia și Stoleru Alina în Federația Rusă, la fel, dânsul, fiind persoana care a perfectat actele de ședere pe teritoriul Federației Ruse pe numele lui Braniște Lucia și Stoleru Alina.

În același context, instanța de apel a relevat că conform procesului-verbal din 04.11.2016, privind examinarea informației cu privire la transferurile bănești din/pe numele lui Stoleru Alina. Braniște Lucia, Culiuc Alexandru și Gheorghită Lilia, se atestă acțiunea inculpatului realizată în vederea transportării pătimitelor în Federația Rusă, totodată conform extraselor din profilul lui Braniște Lucia de pe site-ul www.odnoklassniki.ru. se confirmă declarațiile părții vătămate Braniște Lucia privind amenințarea acesteia de către Culiuc Alexandru și, respectiv, demonstrează legătura între aceștia, iar conform informației Ministerului Afacerilor Interne din 23.03.2016, se confirmă că la 15.06.2015, pe numele lui Stoleru Alina, de către Ambasada Republicii Moldova la Moscova, a fost eliberat titlul de călătorie seria XXXXX, pe motivul deteriorării pașaportului deținut.

La fel, instanța de apel a menționat că, la sosirea în Federația Rusă, părțile vătămate au fost adăpostite de către inculpatul Culiuc Alexandru într-un apartament, de unde dânsul le transporta în diferite locuri pentru prestarea serviciilor sexuale, iar schimbarea declarațiilor de către părțile vătămate în ședința instanței de fond, nu este decât o intenție a ultimei de a ameliora situația inculpatului, în vederea exonerării de la răspunderea penală, cu atât mai mult că anume relatările depuse de către Braniște Lucia și Stoleru Alina în cadrul urmăririi penale vin să coroboreze cu probatoriul administrat la caz, or, însuși conform procesului-verbal din 25.03.2016 privind recunoașterea persoanei după fotografie, se constată că, Braniște Lucia l-a recunoscut pe Alexandru Culiuc, ca fiind persoana care a supus-o exploatării sexuale în Federația Rusă.

De continuare, s-a reținut că confiscarea documentelor, așa cum rezultă din pct.5) art.2 al Legii privind prevenirea și combaterea traficului de ființe umane, adoptate de Parlamentul Republicii Moldova la 20.10.2005 - prin „confiscarea documentelor” se înțelege lipsirea sub orice formă a victimei de pașaport, buletinul de identitate sau documentul de călătorie etc. Permisul de ședere și alte documente (cu excepția pașaportului, buletinului de identitate sau a documentului de călătorie) nu pot constitui obiectul confiscării în sensul prevederii de la art. 165 Cod penal.

În cauza dedusă judecării, instanța de apel a notat că, din declarațiile părții vătămate Braniște Lucia, reiese cert că atunci când a ajuns la Moscova buletinul i-a fost luat de Culiuc Alexandru ca să-i facă înregistrare, totodată partea vătămată Stoleru Alina a reiterat că a venit cu pașaport alb, a dat vina pe Lilia că a luat pașaportul ei, iar conform informației Ministerului Afacerilor Interne din 23.03.2016 se confirmă că la 15.06.2015, pe numele lui Stoleru Alina, de către Ambasada Republicii Moldova la

Moscova, a fost eliberat titlul de călătorie seria XXXXX, pe motivul deteriorării pașaportului deținut.

Mai mult ca atât, partea vătămată Braniște Lucia a confirmat că ea a insistat ca Culiuc Alexandru să-i facă înregistrarea, ca să nu plătească amendă, iar după înregistrare, pașaportul ei nu s-a aflat la Culiuc Alexandru sau la soția acestuia, Culiuc Alexandru i-a comunicat că o să-i dea pașaportul când o sa-i fie restituită datoria.

De asemenea, instanța de apel a reținut și poziția de vulnerabilitate a victimei Braniște Lucia, din declarațiile căreia reiese că starea materială a sa era una foarte dificilă, aceasta fiind nevoită să presteze servicii sexuale contra plată și a acceptat să se deplaseze în Federația Rusă la propunerea lui Botnari Elena, anume sub tutela inculpatului Culiuc Alexandru. Poziția de vulnerabilitate a pătimatei Braniște Lucia este confirmată și prin însuși faptul că dânsa a comunicat că i-au fost transmiși bani pentru a se deplasa în Federația Rusă, unde a fost adăpostită, iar în cele din urmă, fiind transportată pentru prestarea serviciilor sexuale de către inculpatul Culiuc Alexandru. Victima Braniște Lucia a comunicat că, din suma de 15000 ruble rusești pentru serviciile sexuale prestate, suma de 5000 ruble rusești primea ea, iar suma de 5000 ruble rusești era pentru locul unde sta și 5000 pentru Culiuc Alexandru, astfel dânsa primea banii când se ducea acasă.

În acest sens, Colegiul penal a menționat că, conform anchetei sociale din 24.02.2016 în privința lui Braniște Lucia, scrisorii Direcției asistență socială și protecție a familiei XXXXX din 14.03.2016 și scrisorii Direcției asistență socială și protecție a familiei XXXXX din 01.03.2016, se confirmă că Braniște Lucia face parte din categoria familiilor social vulnerabile.

La fel, au fost reținute și declarațiile părții vătămate Stoleru Alina, care a indicat că anume din cauza lipsei surselor financiare a fost nevoită să presteze servicii sexuale, și în Federația Rusă, din considerentul că are un copil minor la întreținere, iar starea sa materială este grea, totodată, conform anchetei sociale din 29.02.2016 în privința lui Stoleru Alina, se confirmă că ultima face parte din categoria familiilor social vulnerabile.

Instanța de apel a indicat că, deși partea vătămată Stoleru Alina a declarat în ședința instanței de fond că nu a prestat servicii sexuale în Federația Rusă, în cadrul urmăririi penale dânsa a comunicat contrariul și anume că în cadrul discuției cu Alexandru, care apoi s-a dovedit a fi Culiuc Alexandru i-a comunicat condițiile de muncă, explicându-i că vor merge în or. Moscova, Federația Rusă, unde vor presta servicii sexuale contra plată, pe stradă diferitor clienți, că el v-a închiria pentru ele un apartament unde vor locui, că chiria și serviciile comunale le vor achita ele, că la client ele urma să meargă minim pe 6 ore și că pentru prestarea serviciilor sexuale clientului el achita 15000 ruble rusești dintre care 5000 ruble le lua Culiuc Alexandru, 5000 ruble le lua persoana care le proteja pe stradă (mamocica) și respectiv 5000 ruble le reveneau lor. Ea a acceptat aceste condiții, dar i-a comunicat, că la moment nu are pașaport și are careva amenzi de achitat, pentru care nu are bani. Atunci, Culiuc Alexandru a mers împreună cu ea și îi dădea bani ca ea să achite amenzile pe care le avea pe la executorii judecătorești, după care i-a dat bani și ea i-a perfectat buletinul și pașaportul național și respectiv a organizat plecarea lor spre Federația Rusă.

Colegiul penal a reținut că, cele comunicate de către părțile vătămate Braniște Lucia și Stoleru Alina sunt confirmate și prin informația privind transferurile bancare în/din numele lui Stoleru Alina, Braniște Lucia, Culiuc Alexandru și Gheorghiuță Lilia, astfel că, potrivit informației respective se confirmă transferurile efectuate din Federația Rusă în adresa lui Stoleru Alina și Braniște Lucia în perioadele indicate. S-a constatat că legătura dintre persoanele din numele cărora erau efectuate transferurile cu Culiuc Alexandru și Gheorghiuță Lilia, ceea ce confirmă declarațiile părților vătămate, precum că transferurile bănești din Federația Rusă au fost efectuate de către Alexandru Culiuc și Gheorghiuță Lilia de pe numele altor persoane. Din numele aceleiași persoane pe nume Cincearic Veaceslav sunt efectuate transferuri în adresa lui Culiuc Alexandru, Gheorghiuță Lilia, Stoleru Alina și Braniște Lucia, precum și în adresa altor persoane, care la fel au prestat servicii sexuale în aceleași circumstanțe, cum sunt Garbuz Valentina și Botnari Elena. La fel, s-a constatat că Gheorghiuță Lilia a efectuat nemijlocit transferuri bănești în adresa lui Stoleru Alina. S-a mai stabilit că, în corespundere cu declarațiile părților vătămate, transferurile bănești erau efectuate de regulă până la plecarea acestora în Federația Rusă și la revenirea în Republica Moldova, ceea ce se confirmă suplimentar și prin informația privind traversarea frontierei de stat a Federației Ruse.

Astfel, și-a găsit confirmare integrală latura subiectivă a infracțiunii de trafic de ființe umane, realizat prin interesul material, or, pătimitele Stoleru Alina și Braniște Lucia au confirmat integral faptul că din suma de 15000 ruble rusești pentru serviciile sexuale prestate, inculpatul Culiuc Alexandru primea suma de 5000 ruble rusești, totodată, dânsul le adăpostea pe pătimite într-un apartament, și nemijlocit le transporta la locul unde urma să presteze serviciile sexuale contra plată.

Reieșind din circumstanțele enunțate, instanța de apel a notat că, la caz, s-a constatat clar și fără echivoc, că acțiunile inculpatului Culiuc Alexandru sunt specifice anume faptei de trafic de ființe umane, și nicidecum faptei infracționale de proxenetism, or, concluzia abordată de către instanța de fond, este axată în cea mai mare parte doar pe declarațiile subiective ale inculpatului, precum și pe declarațiile părților vătămate, care într-un mod neclar și-au schimbat declarațiile față de declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale, astfel, încercând să inducă instanța de judecată în eroare, în vederea exonerării inculpatului de la răspunderea penală pentru fapta infracțională comisă cu intenție.

Așadar, instanța de apel a încadrat acțiunile inculpatului Culiuc Alexandru conform elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal - *trafic de ființe umane, adică recrutarea, transportarea și adăpostirea unei persoane, cu consimțământul acesteia, în scop de exploatare sexuală comercială, acțiuni săvârșite prin amenințare cu aplicarea și aplicarea violenței nepericuloase pentru viața și sănătatea persoanei, prin confiscare a documentelor, prin înșelăciune, prin abuz de poziție de vulnerabilitate, asupra a două sau mai multe persoane, de două sau mai multe persoane.*

5.2. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art. 7, 61, 75, 76-78 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite, care

potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria infracțiunii grave, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, care anterior nu a fost condamnat, este încadrat în câmpul muncii, nu se află la evidența medicului narcolog sau psihiatru, este căsătorit și are la întreținere un copil minor, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, care nu au fost reținute, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Așa dar, Colegiul penal, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, urmărind în acest sens comportamentul lui în viața socială, precum și cel până la și după săvârșirea infracțiunii incriminate, a considerat că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar cu aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis, și cu privarea de dreptul de a ocupa funcții și a exercita activități legate de resursele umane, pe un termen de 5 ani. Această pedeapsă, în opinia instanța de apel este una echitabilă și suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiunea comisă de către inculpat, pedeapsă, care preveni săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnatului, cât și a altor persoane.

5.3. La capitolul solicitării procurorului privind încasarea cheltuielilor de judecată, instanța de apel a notificat prevederile art. 227 Cod de procedură penală și a menționat că, cheltuieli pentru consumabile, dar și salariul procurorului, sunt cheltuieli de drept puse și trecute în contul statului, atâta timp cât salariul procurorului este achitat în conformitate cu legile și hotărârile Guvernului, privind salarizarea procurorilor și a funcționarilor publici, totodată, organele de drept sunt asigurate cu consumabile strict din contul statului, în contextul în care anume statul prin intermediul organelor de resort are obligația de a investiga faptele infracționale, dar și de a preveni comiterea infracțiunilor.

Mai mult ca atât, instanța de apel a reiterat și însuși faptul că cheltuielile indicate de către procuror nu sunt de natura celor neprogramate și nestabilite prin lege, cu atât mai mult că aceste cheltuieli sunt prevăzute prin lege, în contextul efectuării unui proces penal în vederea investigării faptelor infracționale, respectiv cerința procurorului la acest capitol a fost respinsă ca neîntemeiată.

Însă instanța de apel a considerat întemeiată solicitarea procurorului privind încasarea sumei de 22731,74 lei, suportate în legătură cu extrădarea inculpatului Culiuc Alexandru din Federația Rusă în Republica Moldova, or, conform rigorilor art. 229 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci când aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare.

Așa dar, instanța de apel a concluzionat că, aceste cheltuieli nu sunt de natura celor programate, în contextul în care au apărut anume din cauza că inculpatul Culiuc Alexandru s-a eschivat de la organul de urmărire penală, fiind necesară intentarea procedurii de extrădare a acestuia din Federația Rusă în Republica Moldova, pentru examinarea acestei cauze penale.

6. Decizia instanței de apel, pronunțată integral la data de 13 februarie 2019, este atacată, la 19 februarie 2019, cu recurs ordinar de către avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului Culiuc Alexandru, care, invocând prevederile art.427 alin. (1) pct. 6) și 12) Cod de procedură penală, solicită casarea totală a acesteia, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivare partea apărării își exprimă dezacordul său cu soluția instanței de apel de încadrare a acțiunilor inculpatului în baza art.165 Cod penal, considerând că este o concluzie eronată, or, prima instanță corect a dat apreciere probelor administrate în cauză și a încadrat acțiunile inculpatului în baza art. 220 Cod penal, iar instanța de apel a pronunțat decizia de condamnare în lipsa părții vătămate Stoleru I.

Astfel că, în opinia recurentului hotărârea primei instanțe este una legală și întemeiată.

7. Procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului ordinar declarat de avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului, solicitând inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. Judecând recursul ordinar în baza actelor din dosar, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Conform prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța de recurs este în drept să admită recursul, să caseze total decizia atacată și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Alin. (4) și (5) al aceleiași norme, prevede că în vederea soluționării apelului, instanța de apel poate da o nouă apreciere probelor, pronunțându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Conform cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de drept, asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel, sunt: dacă fapta reținută ori imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele au fost apreciate corect de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiunile de drept se referă cele ce țin de următoarele: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal, administrativ ori civil au fost corect aplicate. În cazul în care s-ar constata încălcări ale prevederilor legale referitor la ele, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată cu rejudecarea cauzei.

În acest sens este relevantă și practica judiciară constantă „Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel”, care stipulează că: motive de casare a sentinței instanței de fond pot fi unele încălcări ale legii procesuale penale, cum ar fi: reglementările ce vizează competența instanței după materie sau după calitatea

persoanei, compunerea completului de judecată, publicitatea ședinței de judecată, obligativitatea participării procurorului, inculpatului, apărătorului, traducătorului, interpretului în ședința de judecată.

Prin urmare, decizia instanței de apel, conform art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă fapta constatată de prima instanță și conținutul dispozitivului sentinței, fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date. Potrivit cerințelor aceluiași articol, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări a fost comisă, dacă probele corecte au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

Totodată, instanța de recurs menționează, că potrivit art. 93 alin. (1) și alin. (2) Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei, și în calitate de probe în procesul penal se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: 1) declarațiile bănuitului, învinuitului, inculpatului, ale părții vătămate, părții civile, părții civilmente responsabile, martorului; 2) raportul de expertiză, etc.

Conform art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective, iar în conformitate cu art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor.

8.1. Analizând hotărârile de condamnare a inculpatului Culiuc Alexandru, adoptate de prima instanță, prin care a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 220 alin. (1) Cod penal (acțiunile, fiind reîncadrate din art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal) și de instanța de apel, prin care inculpatul Culiuc Alexandru a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii imputate conform învinuirii, și anume, în baza art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, Colegiul lărgit conchide că ambele instanțe au ignorat prevederile indicate supra, din următoarele considerente:

1) prima instanță, reîncadrând acțiunile inculpatului Culiuc Alexandru în baza art. 220 alin. (1) Cod penal, *a constatat în mod divergent faptele*, deoarece textul sentinței conține două constatări ale faptelor. Totodată prima instanță a reținut starea de fapt doar în privința părții vătămate Braniste Lucia (f.d. 98, vol. III), cu toate că, potrivit învinuirii înaintate inculpatului în baza art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal și rechizitoriului, figurează și partea vătămată Stoleru Alina (f.d. 109, 193-194, vol. II);

2) instanța de apel, adoptând hotărârea de condamnare a inculpatului Culiuc Alexandru în baza art.165 alin. (2) lit. b), d) Cod penal, în care figurează partea vătămată Stoleru A., pune la bază acestei soluții declarațiile inclusiv și declarațiile părții vătămate Stoleru Alina, date în cadrul urmăririi penale, care nu au fost verificate și n-a fost înfăptuită o analiză complexă a lor. Mai mult ca atât, la data de 17 august 2018 partea vătămată Stoleru Alina depune cerere adresată instanței de apel, indicând că: „*Susține pe deplin declarațiile care au fost date sub jurământ în cadrul ședinței de judecată, a judecătoriei sec. Centru*” (f.d.128), constatându-se că această parte vătămată nici nu a fost interogată în instanța de apel, inculpatul fiind condamnat și pe capătul de acuzare în privința acesteia.

De asemenea Colegiul penal atestă, că instanța de apel a constatat, că fapta pentru care a fost condamnat Culiuc A. a fost săvârșită „...împreună și prin înțelegere prealabilă cu Gheorghită Lilia XXXXX”, deși în privința acesteia prin ordonanța procurorului materialele au fost disjuse într-o procedură separată și la materialele cauzei nu este anexată vreo soluție asupra acesteia.

3) ambele instanțe nu au cercetat probele acumulate în cauza dată, fapt constatat de instanța de recurs, or, la materialele cauzei este anexată copia autenticată a sentinței nr. 1-632/2013 din 22 martie 2013, adoptată de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, prin care inculpatul Culiuc Alexandru a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 220 alin. (2) lit. c) Cod penal la 4 (patru) ani închisoare cu aplicarea art. 90 Cod penal executarea pedepsei fiind suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani. (f.d. 192-197, vol. I).

La acest capitol Colegiul penal lărgit atrage atenția la circumstanțele de fapt stabilite de instanța de judecată în hotărârea indicată supra: „*În perioada de timp **septembrie-octombrie 2012**, Culiuc Alexandru Valerian, acționând împreună și de comun acord cu alte persoane nestabilite de organul de urmărire penală, avînd intenția îndemnării și înlesnirii practicării prostituției de mai multe persoane, acționînd în scopul realizării intenției sale infracționale, le-a îndemnat la practicarea prostituției pe cet. Botnari Elena XXXXX, Timuș Svetlana XXXXX, Garbuz Valentina XXXXX și **Cevdari Alina XXXXX**, propunîndu-le să se deplaseze în or. Moscova, Federația Rusă, pentru a presta servicii sexuale contra plată.*

Ulterior, Culiuc Alexandru, obținînd consimțămîntul cet. Botnari Elena, Timuș Svetlana, Garbuz Valentina și Cevdari Alina de a pleca în or. Moscova, Federația Rusă pentru practicarea prostituției a întreprins acțiuni intenționate în vederea înlesnirii practicării de către acestea a activității menționate, manifestate prin achitarea din banii proprii a amenzilor neachitate de către ultimele pentru comiterea contravențiilor, precum și suportarea cheltuielilor legate de perfectarea buletinelor de identitate și pașapoartelor pentru plecare în străinătate a ultimelor.

În continuare, la 04.10.2012, Culiuc Alexandru, acționînd în vederea înlesnirii practicării prostituției de către Botnari Elena, Timuș Svetlana și Garbuz Valentina le-a procurat ultimelor bilete avia la cursa Chișinău - Moscova, pentru data de 05.10.2012, urmînd ca ulterior să organizeze și deplasarea Alinei Cevdari în or. Moscova pentru practicarea prostituției...”

Astfel, Colegiul penal lărgit atestă că instanța de apel nu a verificat minuțios faptul, dacă inculpatul Culiuc A. a fost deja condamnat pentru faptele expuse în rechizitoriu, deoarece potrivit declarațiilor martorului Garbuz Valentin, ea presta servicii sexuale cu Botnari Elena, Timuș Svetlana și **Stoleru (Cevdari) Alina** (f.d. 193, vol. I), anume în perioada indicată și în rechizitoriul pe prezenta cauză, astfel nefiind exclusă încălcarea principiului *non bis in idem*, adică faptul condamnării pentru unele și aceleași fapte.

La fel, Colegiul penal menționează că instanța de apel nu a verificat și nu s-a expus asupra faptului că fișa din sistemul de căutare ACCES WEB, în privința lui Culiuc Alexandru pe perioada de la 01.01.2013 și până la 17.02.2016, copia raportului de excludere de la evidență, întocmit de către consilierul de probațiune al Biroului de probațiune Centru, mun. Chișinău, prin care se atestă că, la data de 09 aprilie 2015 a fost exclus de la evidență condamnatul Culiuc Alexandru, în legătură cu expirarea termenului de probă stabilit prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 22 martie 2013 (f.d. 35, vol. I, f.d. 34, vol. II) nu confirmă faptul că inculpatul Culiuc A. s-ar fi aflat peste hotarele Republicii Moldova în perioadele de timp incluse în rechizitoriu, astfel nefiind elucidate în speță circumstanțe necesare pentru o soluționare corectă a cauzei.

Reieșind din cele enunțate supra, instanța de recurs consideră că, cauza în speță a fost examinată superficial de către instanțele ierarhic inferioare, fără a da apreciere fiecărei probe administrate din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, sub toate aspectele, complet și obiectiv.

8.2. Astfel, din considerentele menționate, Colegiul lărgit conchide că instanța de apel a comis eroarea de drept prevăzută în art. 427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, la care se face referire în recurs, eroare ce nu poate fi corectată de către instanța de recurs, deci există temeiul de casare a soluției adoptate de către instanța de apel.

Reieșind din aceste circumstanțe, Colegiul penal lărgit consideră necesar a casa total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în strictă conformitate cu prevederile legale.

La rejudecarea cauzei, instanța de apel urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care stabilește procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legale asupra motivelor indicate în apelul declarat, să înfăptuiască o constatare a faptelor, reieșind din cercetarea, verificarea și aprecierea profundă a probele administrate pe parcursul procesului penal în strictă conformitate cu cerințele legii, cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să-și formuleze clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, de practica relevantă a CtEDO, să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată.

9. În temeiul art. 434, art. 435 alin. (1) pct.2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul lărgit,

DECIDE:

Se admite recursul ordinar declarat de avocatul Pascal Iuliana în numele inculpatului Culiuc Alexandru, se casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 16 ianuarie 2019, în cauza penală în privința lui **Culiuc Alexandru XXXXX**, și se dispune rejudecarea cauzei, de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Culiuc Alexandru XXXXX urmează a fi eliberat din penitenciar, dacă în privința lui nu este aplicată măsura preventivă sub formă de arest sau acesta nu execută pedeapsa sub formă de închisoare în baza altor hotărâri judecătorești.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Pronunțată integral la **13 decembrie2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Toma Nadejda

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena

Boico Victor